

การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาล
นครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช*

THE ADMINISTRATION OF ACADEMIC AFFAIRS BASED ON THE SEVEN
PRINCIPLES OF KALYANAMITTA BY EDUCATIONAL INSTITUTION
ADMINISTRATORS AND ITS IMPACT ON TEACHER PERFORMANCE
EFFECTIVENESS IN SCHOOLS UNDER THE NAKHON SI THAMMARAT
MUNICIPALITY

พรรณนลิน เค้าศิริวัฒน์¹ และ สันติ อุนจะน่า²

Pannalin Kaosiriwat² and Santi Aunjanam²

¹⁻²มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาสโกราช

¹⁻²Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

¹Corresponding Author's Email: pannalin.kao@student.mbu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 กับประสิทธิผลในการทำงานของครู 4) เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ และสถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารสถานศึกษาตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง

* Received 29 March 2025; Revised 25 April 2025; Accepted 30 April 2025

การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับสูง .808 และรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 4) ตัวแปรพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 ด้าน โดยใช้การวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ด้านโน จักรฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ และด้านภาวนีโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลในการทำงานของครู

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ, หลักกัลยาณมิตรธรรม 7, ผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิภาพ

Abstract

This research aims to 1) Study the level of academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend (Kalyanamitra Dhamma 7) among school administrators under the jurisdiction of Nakhon Si Thammarat Municipality, Nakhon Si Thammarat Province. 2) Examine the level of work effectiveness among teachers under the same jurisdiction. 3) Investigate the relationship between academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend and teachers' work effectiveness. 4) Identify the predictive variables of academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend that affect teachers' work effectiveness. The population consisted of 217 teaching staff who served as the sample group. The research instrument used was a questionnaire. Statistical methods for data analysis included frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, standard multiple regression analysis, and stepwise multiple regression analysis.

The findings indicate that: 1) The overall academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend (Kalyanamitra Dhamma 7) among school administrators under Nakhon Si Thammarat Municipality was found to be at a high level. 2) The work effectiveness of teachers under Nakhon Si Thammarat Municipality was found to be at the highest level overall. 3) The analysis of the relationship between academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend and teachers' work effectiveness revealed a high positive correlation

($r = .808$). In each individual aspect, the relationship was statistically significant at the .001 level. And 4) tepwise multiple regression analysis of the seven components of academic administration based on the Seven Qualities of a Good Friend showed that two components “Na catthane niyojaye” (assigning duties appropriately with leadership) and “Pannava” (being knowledgeable) can jointly predict teachers’ work effectiveness.

Keyword: Academic Administration, The Seven Principles of Kalyanamitta, Educational Administrator, Effectiveness

บทนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 จากการสำรวจงานวิจัยของหลายสถาบันในประเทศไทยพบว่าต้องปรับปรุงอยู่มาก และยิ่งทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะตกต่ำอยู่เรื่อย ๆ เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดจากการสอบ O – Net (ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2562) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ลดลงถึง 6 เปอร์เซ็นต์ และคณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยลดลงถึง 6 เปอร์เซ็นต์ ในด้านการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน ก็เห็นได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกไม่ว่าจะเป็นความไร้ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และทักษะอื่น ๆ ในการดำรงชีวิตที่สะท้อนให้เห็นผ่านสื่อมวลชน แม้จะเป็นเพียงส่วนน้อยแต่ก็พอให้มองเห็นคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดีสำหรับปัญหาด้านโครงสร้างบริหารก็ยิ่งพบว่าเป็นปัญหาที่ยากจะหาทางปรับปรุงไม่ว่าจะเป็นความไม่สมดุลและสอดคล้องเชื่อมโยงกันของโครงสร้างองค์กรหลักในส่วนกลาง ความไม่สอดคล้องกับระบบบริหารของประเทศ ของระบบบริหารของเขตพื้นที่การศึกษา สภาพเหล่านี้ทำให้การบริหารการศึกษาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรและนำไปสู่ปัญหาการขาดคุณภาพของการศึกษา (มูนา จารง, 2560) ซึ่งปัญหาคือคุณภาพของการศึกษาดังกล่าว เกิดจากองค์ประกอบหลายอย่าง รวมถึงผลอันเนื่องจากการบริหารจัดการของสถานศึกษาด้วย จึงได้มีการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และในปัจจุบันก็อยู่ในช่วงแห่งการปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่ 2 ที่มุ่งขยายโอกาสทางการศึกษาของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึงโดยคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ มุ่งกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและท้องถิ่น ประชาชน และท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่มีความสำคัญที่จะขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมสถานศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการบริหารจัดการศึกษาอย่างจริงจัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2562 ซึ่งข้าราชการทุกคนต้องประพฤติ ปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม โดยใน มาตรา 5 ได้กำหนดไว้ว่า มาตรฐานทางจริยธรรม คือ

หลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจะต้องประกอบด้วย (1) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศอันได้แก่ชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (2) ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่ (3) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม (4) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ (5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน (6) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ (7) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ มาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่งให้ใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐที่จะกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับสภาพคุณงาม ความดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือสำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้องในการปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำตลอดจนการดำรงตนในการทำความดีและละเว้นความชั่ว (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) บุคลากรครูในฐานะเป็นแม่พิมพ์ของชาติจึงควรมีหลักธรรมในการยึดเหนี่ยวจิตใจในการบริหารงานวิชาการเพราะคุณธรรมเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งจิตใจบุคคลให้ประพฤติในทางที่ถูกที่ควร และเป็นเครื่องมือ ช่วยเสริมให้บุคคลนั้นเป็นที่ยอมรับนับถือแก่ผู้ร่วมงาน ทำให้ผู้ร่วมงานเกิดขวัญและกำลังใจ รู้สึกมั่นคงในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ หลักพรหมวิหาร 4 เป็นหลักคุณธรรมของผู้ใหญ่ หรือที่ผู้บริหารงาน ควรยึดปฏิบัติ และสามารถใช้เป็นหลักในการบริหารจัดการ ครูผู้ซึ่งบริหารงานวิชาการไว้ซึ่งคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารงานวิชาการก็จะส่งผลต่อก่อให้เกิดความลำเอียง เลือกที่รักมักที่ชัง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศตามวิสัยทัศน์ไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ีรอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561- 2580, 2565) สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักมีหน้าที่สำคัญในการจัดการศึกษาโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูทำหน้าที่จัดการศึกษาให้กับผู้เรียน การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษาและเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ (ชรินทร์ มั่งคั่ง, 2566) ได้กล่าวถึงสถานการณ์ วิฤตคุณภาพการศึกษาในสังคมไทยไว้ว่า การจัดการศึกษาในสังคมไทยที่ผ่านมามีวิฤตคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านครู และบุคลากรทางการศึกษา 3) ด้านกระบวนการเรียนการสอน 4) ด้านการบริหารจัดการศึกษา และ 5) ด้านผลผลิตของการจัดการศึกษา การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตมุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็กและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการ

ส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชนและสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมุ่งแก้ไขปัญหาคอนภาพการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา สถานศึกษาและท้องถิ่น ประชาชนและท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่มีความสำคัญที่จะขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สถานศึกษาทุกแห่งจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการบริหารจัดการศึกษาอย่างจริงจัง การบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่งจะมีการแบ่งงานในการบริหารออกเป็นด้าน ๆ และมีรายละเอียดมากหรือน้อยขึ้นกับขนาดขององค์กร และความคล่องตัวในการบริหาร แต่ทั้งนี้ก็มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ต้องมีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ถึงอย่างไรการบริหารสถานศึกษาต้องมีงานหลัก ๆ 4 ด้าน ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องเป็นทั้งนักบริหารและนักวิชาการ เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารการศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักธรรมสำหรับผู้บริหารที่ดีนั้นมีอยู่มากมาย (นิรมล รอดไพ และวรกฤต เกื่อนช้าง, 2564) อาทิ พรหมวิหาร 4 ธรรมของผู้ใหญ่ ส่งผลให้ผู้บริหารไม่บ้าอำนาจ ฉ้อราษฎร์บังหลวง หลอกลวงลูกน้อง ยกย่องคนชั่ว สังคหวัตถุ 4 ธรรมเพื่อให้คนเป็นที่รักของคนทั่วไป ส่งผลให้ผู้บริหารเป็นผู้โอ้ออ้อมอารี วชิโรโฆระ สงเคราะห์ปวงชน วางตนเหมาะสม จริยธรรม หมายถึง การกระทำ หรือพฤติกรรมอันดีงาม อิทธิบาท 4 ธรรมให้เกิดความสำเร็จ ทศพิธราชธรรม 10 ธรรมสำหรับผู้บริหาร กัลยาณมิตรธรรม 7 ธรรมของผู้เป็นกัลยาณมิตร (ภณศิริรา อิตะปัน และคณะ, 2565) บารมี 6 ธรรมอันซึ่งความรักใคร่แนบถือนั้น เป็นต้น โดยหลักธรรมข้างต้นนั้นล้วนมีความสำคัญ และได้รับสิ่งที่เป็นผลแตกต่างกันไป แต่ไม่ว่าจะหลักธรรมใดทั้งสิ้นล้วนส่งเสริมให้เป็นผู้บริหารที่ดี ที่มีวิสัยทัศน์ เป็นนักคิด นักวิเคราะห์ ที่มีเมตตาธรรม ส่งผลให้ผู้ร่วมงานเกิดความสุข ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพที่ดี กัลยาณมิตรธรรมสำหรับผู้บริหาร (เดือนฉาย เงามาม และคณะ, 2565) แม้จะมีกำลังน้อยแต่ถือได้ว่าก่อให้เกิดกำลังใจเป็นทั้งญาติ เป็นทั้งเพื่อนพ้อง และเป็นทั้งเพื่อนเรา นั่นคือคุณสมบัติของมิตรดี มิตรแท้ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาแล้วนั้นหมายถึงการมุ่งเป็นมิตรกับครู ทำให้ครูเกิดความรู้สึกน่ารัก สบายใจ สนุกสนาน ชวนให้อยากเข้าไปปรึกษา เป็นที่น่าเคารพ เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ เป็นที่พึ่ง นำยกย่อง นำเอาเป็นแบบอย่าง ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งใจ เมื่อผู้บริหารชี้แนะ ตักเตือน ก็จะอดทนต่อถ้อยคำ คือพร้อมจะรับฟัง และซักถาม มีคำแนะนำแนะ อดทน ฟังได้โดยไม่ฉุนเฉียว ส่งผลให้สามารถคุยกันได้อย่างล้าลึก สามารถอธิบายเรื่องที่ซับซ้อน ให้เข้าใจกันง่ายยิ่งขึ้น

จากความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งในการบริหารงานวิชาการ จึงมีความน่าสนใจที่จะนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร เพื่อการบริหารงานวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ อันนำไปสู่ความร่วมมือ ความเสมอภาค การช่วยเหลือเกื้อกูล สนับสนุนเพื่อร่วมองค์กร ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการมีผลงานออกอย่างมีคุณภาพ ครูมีความสุขในการทำงานส่งผลให้นักเรียนมีความสุขและเป็นคนคุณภาพของสังคม และเป็นต้นแบบที่ดีของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 กับประสิทธิผลในการทำงานของครู
4. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนเทศบาลวัดท่าโพธิ์ 2) โรงเรียนเทศบาลวัดท่าโคตร 3) โรงเรียนเทศบาลวัดมเหยงคณ์ 4) โรงเรียนเทศบาลวัดศรีทวี 5) โรงเรียนเทศบาลศาลาไม้ชัย 6) โรงเรียนเทศบาลวัดเสมาเมือง 7) โรงเรียนเทศบาลวัดเสาธงทอง 8) โรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ 9) โรงเรียนนานาชาติเทศบาลนครศรีธรรมราช จำนวน 502 คน (สำนักงานการศึกษาเทศบาลนครนครศรีธรรมราช, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 ใน 9 โรงเรียน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ารวบรวมจากข้อมูลจากหนังสือ ตำราเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างเครื่องมือ ดังนี้ แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended) ซึ่ง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ชุด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบ (Multiple Choices) มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน วิทยฐานะ ประสบการณ์ในการสอน **ตอนที่ 2** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 41 ข้อ ประกอบด้วย **ตอนที่ 3** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 24 ข้อ ประกอบด้วย

2.2 การสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารจากข้อมูล ได้แก่ หนังสือตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย กรอบแนวคิด และนิยามศัพท์ที่สรุปจากการทบทวนวรรณกรรมนำมาสร้างแบบสอบถาม 2) ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิด และเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม และ 3) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัยตามกรอบแนวคิด โดยสร้างแบบสอบถามเป็นลักษณะแบบปลายปิด

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้ 1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือ 2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) (พิสนุ พองศรี, 2550) 3) ผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา 4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยนี้ได้ทดลองใช้กับครูในเขตเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น

ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.97 และ 5) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นี้ไปจัดพิมพ์ และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling)

3.2 เมื่อได้แบบสอบถามที่ตอบข้อมูลเรียบร้อยแล้วกลับคืนมาจำนวน 217 ชุด คิดเป็น 100% จึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามจัดลำดับของข้อมูล ลงรหัส และบันทึกข้อมูล

3.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 กับประสิทธิผลในการทำงานของครู โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และแปลความหมายของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของ (พิสนุ พองศรี, 2552)

4. วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ของการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 กับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิธีการสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบนำเข้าตัวแปรทั้งหมด (Enter Regression) และแบบขั้นตอน (Stepwise Method) ในรูปแบบสมการพยากรณ์คะแนนดิบ และรูปแบบสมการพยากรณ์มาตรฐาน

ผลการวิจัย

การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. แสดงผลการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช	ระดับการบริหาร		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านนโยบาย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก	4.47	0.60	มาก
2. ด้านครู การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก	4.48	0.55	มาก
3. ด้านภาวนีโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้	4.55	0.50	มากที่สุด
4. ด้านวิตตะ การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลโน้มน้าวใจ	4.51	0.54	มากที่สุด
5. วจนกขโม การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักไม่โกรธง่ายอดทน	4.40	0.66	มาก
6. คัมภีรญจะ กะถัง กัตตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย	4.47	0.55	มาก
7. โน จัญฐานะ นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ	4.50	0.54	มาก
รวม	4.48	0.51	มาก

จากตาราง พบว่า การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่าด้านภาวนีโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55) รองลงมา คือ ด้านวิตตะ การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลโน้มน้าวใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.51) ส่วนด้านวจนกขโม การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักไม่โกรธง่ายอดทน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 4.40) ตามลำดับ

2. แสดงผลการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช	ระดับประสิทธิผล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความสามารถ	4.67	0.42	มากที่สุด
2. ด้านการปรับตัว	4.58	0.45	มากที่สุด
3. ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร	4.51	0.53	มากที่สุด
4. ด้านแรงจูงใจ	4.53	0.49	มากที่สุด
รวม	4.57	0.43	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ ประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านความสามารถมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) รองลงมา คือ ด้านการปรับตัว ($\bar{X} = 4.58$) และด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ตามลำดับ

3. แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกลายณมิติธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

การบริหารงานวิชาการตามหลักกลายณมิติธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา		ประสิทธิผลในการทำงานของครู				
		ด้านความสามารถ (Y ₁)	ด้านการปรับตัว (Y ₂)	ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร (Y ₃)	ด้านแรงจูงใจ (Y ₄)	ประสิทธิผลในการทำงานของครู
1.	ด้านปิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก (X ₁)	.492***	.537***	.719***	.641***	.658***
2.	ด้านครุ การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก (X ₂)	.608***	.603***	.761***	.707***	.735***
3.	ด้านภาวนิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ (X ₃)	.626***	.639***	.744***	.730***	.750***
4.	ด้านวิตตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลให้น่าไว้วางใจ (X ₄)	.643***	.660***	.790***	.767***	.784***
5.	ด้านวจนักขโม การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักไม่โกรธง่ายอดทน (X ₅)	.505***	.577***	.758***	.709***	.703***
6.	ด้านคัมภีร์ธูจะ กะถัง กัตตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย (X ₆)	.627***	.642***	.771***	.736***	.761***
7.	ด้านโน จัฏฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ (X ₇)	.676***	.669***	.792***	.788***	.801***
การบริหารงานวิชาการตามหลักกลายณมิติธรรม 7		.647***	.672***	.832***	.791***	.808***

จากตาราง พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = .808$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งสอดคล้องกันกับสมมติฐาน และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงที่สุด คือการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านโน จัญฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำกับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .792 รองลงมา คือ การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวัดตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลโน้มน้าวใจ กับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .790 และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยที่สุด คือ การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านปิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก กับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านความสามารถ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .492

4. แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามรูปแบบโดยภาพรวม

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	F	Sig.
X ₁ , X ₂ , X ₃ , X ₄ , X ₅ , X ₆ , X ₇	.824 ^a	.679	.668	.253	63.150	.000
a. Predictors: (Constant), ด้านปิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักน่ารัก, ด้านครู การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักนำเคารพ, ด้านภาวนิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้, ด้านวัดตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลโน้มน้าวใจ, ด้านจวนักขโม การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักไม่โกรธง่ายอดทน, ด้านคัมภีร์จะกะถัง กัตตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย, ด้านโน จัญฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ						

จากตาราง พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งตัวแปรทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายการแปรผันประสิทธิผลในการทำงานของครู ได้ร้อยละ 67.9 ($R^2 = .679$) ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .253

5. แสดงผลความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression Analysis) การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.801 ^a	.641	.639	.264
2	.820 ^b	.673	.670	.252
^a Predictors: (Constant), ด้านโน จักรฐาน นโยบาย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ (X ₇)				
^b Predictors: (Constant), ด้านโน จักรฐาน นโยบาย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ (X ₇), ด้านภาวนีย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ (X ₃)				

จากตาราง พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวแปรทุกตัวร่วมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ด้าน สามารถอธิบายการแปรผันประสิทธิภาพในการทำงานของครู ได้ร้อยละ 67.3 ($R^2 = .673$) ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .252

อภิปรายผลการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า โดยรวมมีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อภิปรายได้ว่า โดยรวมแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำหลักการนี้มาใช้ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับจากบุคลากรในโรงเรียน ด้านภาวนีย หรือการบริหารงานโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทั้งในด้านวิชาการและการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพของสถานศึกษา เนื่องจากความรู้เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและองค์กร ด้านวัดตา การบริหารโดยใช้หลักการชี้แจงเหตุผลและโน้มน้าวใจ ผู้บริหารที่สามารถสื่อสารและอธิบายแนวทางการดำเนินงานอย่างมีเหตุผล จะช่วยให้ครูและบุคลากรเข้าใจแนวทางของโรงเรียนและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านวณนิกขโม การบริหารที่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมและเข้าใจเหตุผลของการตัดสินใจต่าง ๆ ย่อมช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี ลดความขัดแย้ง และส่งเสริมการทำงานเป็นทีม หรือการบริหารโดยใช้หลักความอดทน ไม่โกรธง่าย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นว่า

ผู้บริหารบางส่วนอาจยังขาดความอดทน หรือมีแนวโน้มที่จะแสดงอารมณ์ในบางสถานการณ์ การบริหารสถานศึกษานั้นต้องเผชิญกับปัญหาหลากหลาย ทั้งด้านบุคลากร นักเรียน และการบริหารจัดการ หากผู้บริหารสามารถควบคุมอารมณ์และมีความอดทนมากขึ้น จะช่วยสร้างบรรยากาศการทำงานที่สงบ ส่งเสริมความร่วมมือ และช่วยลดความตึงเครียดในองค์กรได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นาริรัตน์ กว้างขวาง (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานโรงเรียนโดยใช้หลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ด้านภาวนีโย (เป็นผู้มีความรู้) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารได้รับการยอมรับในฐานะผู้มีความรู้และมีแนวคิดสร้างสรรค์ในการบริหารงาน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ด้านการบริหารและวิชาการอย่างต่อเนื่อง จะช่วยเสริมศักยภาพของผู้บริหารให้สามารถขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่เป้าหมายที่สูงขึ้นได้ ด้านวตฺตา (ชี้แจงเหตุผล ไฉนนำใจ) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารมีทักษะในการสื่อสาร สามารถพูดให้ครูและบุคลากรเข้าใจ มีความจริงใจและหลักการในการสื่อสาร ความสามารถนี้ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับทีมงานและลดความขัดแย้งในการบริหารโรงเรียน ด้านวจนฺทโกโม (ไม่โกรธง่าย อดทน) แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสามารถควบคุมอารมณ์ รับฟังความคิดเห็น และนำคำวิพากษ์วิจารณ์ไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงาน ความอดทนต่อแรงกดดันและเสียงสะท้อนจากบุคลากร เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนดำเนินงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปิยะดา ก่ออุฏฺฐิกรังสี (2561) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำผู้บริหารตามหลักกัลยาณมิตรธรรมโรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารโรงเรียนเป็นภารกิจที่ต้องอาศัยทั้งวิสัยทัศน์ ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมในการนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จ หลักกัลยาณมิตรธรรม เป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างภาวะผู้นำของผู้บริหารให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ ทั้งในแง่ของความเป็นที่พึ่งพาของบุคลากร ความสามารถในการสื่อสาร การตัดสินใจ และการรักษาความสัมพันธ์อันดีภายในองค์กร หนึ่งในหลักสำคัญของกัลยาณมิตรธรรม คือ "ปิโย" (น่ารัก เข้าถึงจิตใจ) ซึ่งหมายถึงผู้บริหารที่มีบุคลิกเป็นมิตร ใส่ใจบุคลากร มีอัธยาศัยไมตรี และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ความสามารถในการเข้าถึงจิตใจของบุคลากรช่วยให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ดี ลดความขัดแย้ง และเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนางานการศึกษานอกจากนี้ "ครู" (นำเคารพ) เป็นอีกคุณลักษณะที่สำคัญของผู้บริหารที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครูและบุคลากร ความหนักแน่นทางอารมณ์ ความมีคุณธรรม และจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ครูให้ความเคารพนับถือและพร้อมปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียน ในด้านของความรู้ "ภาวนีโย" (นำเจริญใจ มีความรู้จริง) เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ผู้บริหารที่ดีต้องมีความรู้ความสามารถในการบริหารโรงเรียน และต้องสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม การศึกษา และเทคโนโลยีสมัยใหม่ อย่างไรก็ตาม ผู้นำที่ดีต้องไม่ใช้อำนาจแบบเผด็จการ แต่ควรมีความเป็นประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการ

ตัดสินใจ "วัดตา" (รู้จักพูดให้ได้ผล) เป็นคุณสมบัติที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหาร ผู้บริหารที่สามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา และโน้มน้าวใจบุคลากรได้ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ลดความคลุมเครือในการปฏิบัติงาน และทำให้บุคลากรมีความมั่นใจในแนวทางการบริหารของโรงเรียน นอกจากนี้ "วณิกขโม" (ทนต่อถ้อยคำ พร้อมรับฟังคำปรึกษา) เป็นอีกปัจจัยที่สำคัญ ผู้บริหารต้องมีความอดทนต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง พร้อมรับฟังข้อเสนอแนะและคำวิพากษ์วิจารณ์ และสามารถนำข้อคิดเห็นเหล่านั้นไปปรับปรุงการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสร้างเครือข่ายการบริหารและให้คำปรึกษาแก่บุคลากรเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม ในแง่ของการอธิบายเรื่องยากให้เข้าใจได้ง่าย "คัมภีร์จะ กถ์ กัตตา" (ชี้แจงเรื่องลึกลับให้เข้าใจได้) เป็นทักษะที่ช่วยให้บุคลากรสามารถเข้าใจแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนได้อย่างชัดเจน ผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์และสามารถสื่อสารวิสัยทัศน์นั้นให้แก่บุคลากรได้ จะช่วยให้ทุกฝ่ายมีเป้าหมายร่วมกัน ในการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้า สุดท้าย "โน จฏฐาเน นิโยชเย" (ไม่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย) เป็นหลักที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้บริหารที่ดีต้องมีศีลธรรมประจำใจ ปฏิบัติหน้าที่อย่างสุจริต ไม่ชักนำบุคลากรไปในทางที่ผิด และต้องเป็นต้นแบบของคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานสถานศึกษา

2. ประสิทธิภาพในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัด นครศรีธรรมราช พบว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพ การศึกษาและการพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่าครูในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราชมี ประสิทธิภาพในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการ จัดการเรียนการสอน การปรับตัวต่อสถานการณ์ และการทำงานในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็น ว่าครูในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราชมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ใช้เทคนิค การสอนที่หลากหลาย และสามารถปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครูยังมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและสามารถประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็น รองลงมา คือ ด้านการปรับตัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และนโยบายทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี การปรับตัวเป็นทักษะที่จำเป็นในยุค ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ครูที่สามารถปรับตัวได้ดีจะสามารถนำแนวทางใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เกชา มีสวน (2563) ได้ ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหาร และประสิทธิผลของ โรงเรียนมัธยมตากสินระยอง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง” จากผลวิจัย ครั้งนี้พบว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียน การวิจัยพบว่าพฤติกรรม การบริหารของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารมี

บทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสามอันดับแรกที่ได้รับค่าคะแนนสูงสุด ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการเป็นผู้นำ และด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มยุรี สนิทกุล (2565) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีว่าการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทักษะด้านการบริหารที่สำคัญให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำงานของบุคลากรและการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

3. อภิปรายผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง .808 และรายด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย โดยทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง คู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงที่สุด คือการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านโน จัญฐานะ นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ กับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร รองลงมา คือ การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวัดตา การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักชี้แจงเหตุผลโน้มน้าวใจ กับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านสภาพแวดล้อมในองค์กร และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยที่สุด คือ การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านปิโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักนารัก กับประสิทธิผลในการทำงานของครู ด้านความสามารถ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐาน การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิพวัลย์ ชาลีเครือ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดระยอง จากผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่ง

สะท้อนให้เห็นว่าหากผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ดี ย่อมส่งผลให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งหมายความว่า หากผู้บริหารสามารถเป็นผู้นำที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้เกิดการคิดวิเคราะห์ และให้การสนับสนุนแก่ครูอย่างเหมาะสม จะทำให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาการศึกษา เพราะจะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงได้ดี ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาสูงขึ้นและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบันได้อย่างแท้จริง

4. การถดถอยโดยใช้สมการพยากรณ์เพื่อพยากรณ์การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครูสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ตัวแปรการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา 2 ด้าน คือ ด้านโน จักรฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ และด้านภาวนีโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลในการทำงานของครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวซึ่งเป็นตัวพยากรณ์ไปสร้างสมการพยากรณ์ สามารถสร้างในรูปคะแนนดิบ $\hat{y} = 1.333 + .454 (X_7) + .263 (X_3)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = .559 (X_7) + .300 (X_3)$ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาด้านโน จักรฐาเน นิโยชเย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักมีความเป็นผู้นำ และด้านภาวนีโย การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักเป็นผู้มีความรู้ นั้นส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู เพราะการมีความเป็น “ผู้นำที่ดี” ตามหลักธรรมของกัลยาณมิตรยังทำให้ครูรู้สึกมั่นใจ เชื่อมมั่น และเต็มใจปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือ ความกระตือรือร้น และสามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปัทมา มีพรหมดี (2562) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่มีต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมการบริหารด้านการจัดการองค์การ โครงสร้าง และการบริหารงานโดยรวมในระดับสูงที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการวางระบบงาน การจัดสรรทรัพยากร และการบริหารจัดการภายในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีความเป็นระบบและราบรื่น ในขณะเดียวกัน การประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน ซึ่งแสดงถึงภาวะผู้นำของผู้บริหารที่เข้มแข็ง และการทำงานร่วมกันของบุคลากรภายในโรงเรียน

อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าพฤติกรรมของผู้บริหารมีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างแท้จริง ดังนั้น ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำรอบด้านและมุ่งเน้นคุณภาพ ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างยั่งยืนซึ่งผู้วิจัยได้ยึดขอบข่ายการทำงานทั้ง 4 ด้าน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการทำงานของครู สังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช" ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีภาวะผู้นำที่ดี โดยยึดหลัก "โน จัญญาเน นิโยชเย" (การไม่ชักนำไปในทางที่เสื่อมเสีย) ซึ่งหมายถึงการเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารงาน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมตนเองให้เป็น โดยยึดหลัก "ภาวนีโย" โดยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการจัดการศึกษา หลักสูตร สื่อการสอน และนวัตกรรมทางการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ ผ่านการเข้าอบรม การศึกษาต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) การประเมินผลการทำงานของครูควรเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการใช้เกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมและเป็นธรรม ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเพื่อชี้แจงจุดแข็ง และจุดที่ควรปรับปรุงให้กับครู สนับสนุนการพัฒนาอาชีพครูตามผลการประเมิน เพื่อให้ครูมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง **มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ** ดังนี้ ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา สามารถนำหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 และประสิทธิผลในการทำงานของครู ไปเป็นแนวทางในการครองตนและปฏิบัติตนได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ และ **ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป** ดังนี้ 1) ควรมีการศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาและผลกระทบต่อประสิทธิผลการทำงานของครูในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช 2) ควรมีการศึกษาการบริหารงานวิชาการตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ที่มีต่อความสามารถในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช และ 3) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการกับการบริหารสถานศึกษาตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

เกชา มีสวน. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารและประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมตากสินระยอง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง. ในวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชรินทร์ มั่งคั่ง. (2566). ภาวะผู้นำคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานการเรียนรู้สังคมศึกษา. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ไทมอนด์ กราฟิก กรุ๊ป.
- ทิพวัลย์ ชาลีเครือ. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผล การปฏิบัติงานของครู ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัยจังหวัดระยอง. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นาริรัตน์ กว้างขวาง. (2561). การบริหารงานโรงเรียนโดยใช้หลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา พุทธศาสนามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย.
- นิรมล รอดไพ และวรกฤต เกื่อนช้าง. (2564). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครสวรรค์ตามหลักทฤษฎีปาปนิคสูตร. วารสารวิจัยวิชาการมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตนครสวรรค์.
- ปัทมา มีพรหมดี. (2562). การศึกษาความสัมพันธ์พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารที่มีต่อ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุรินทร์.
- ปิยะดา ก่อวุฒิกุลรังสี. (2561). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำผู้บริหารตามหลักกัลยาณมิตร ธรรมโรงเรียน ป้อมนาคราชสวทยานนท์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิสนุ พองศรี. (2550). วิจัยในชั้นเรียน หลักการและเทคนิคปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์.
- ภัณฑิรา ธิตะปัน. (2564). การบริหารตามหลักกัลยาณมิตรธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนการ กุศลของวัดในพระพุทธศาสนา จังหวัดขอนแก่น. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา บัณฑิต. สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬา ลงกรณราชวิทยาลัย.
- มยุรี สนิทกุล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

มูนา จารง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์
เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
การบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช. (2562). รายงานผลการทดสอบทาง
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 สพม.12.